

మభోదయం!

ప్రశ్నలకు ప్రాణికిలేదని విచిత్రమైన ప్రశ్నలకు ప్రాణికిలేదని

సంపాదకీయం

ఉమ్మడి చిత్రమేఘు

(విశేషం)

'యుద్ధం' రెండక్కరాల మాబే, 'శాంతి' కూడా అంతే విచిత్రంగా, చాపుబుకుల రెంటీనీ ఇముడ్చుకుస్వామి కూడా ఆ రెండేచీ జీవన ప్రవాహానికి రెండు వైపులా కాపుకానే తీరాలూ, మనిషిని ఇరుపైపులా మోహించిన బీస్టు భ్రువాలూ అవేచి వాటి మధ్యనే మాసవ సంచారం. ఇంయో తొలు స్తామ్ 'పార్ అండ్ పీస్' పేరుతో, నిర్మిష్ట ఫలకాలల నేపర్చుంతో రచించిన ఐపిసిక సవలలో మార్చి మార్చి జిగీ ఆ సందారాన్ని అత్యుత్సుటగా, అర్థగా కళ్ళకు కల్పిస్తాడు. యుద్ధమూ, శాంతి మనిషితోనే ప్రస్తుతి ఉంటాయి. ఒపుశా మనిషి తొలి యుద్ధం సాచిమిషితో కాదు, ప్రకృతి కష్టాలతో! అది బతకానికి మొదలైన యుద్ధంబీ మనములాకం నొకరు చంపకునే యుద్ధం ఆ తర్వాత పచ్చందిచీ నాగరికత ముదినికి ద్వారా అది మహాయుద్ధాల స్థాయికి చేరింది. శాంతి అన్నది యుద్ధమనే రెండు క్రూర సింహాల మధ్య ఇరుక్కున్న కెదురుచూపుల లేకికూనా, మండు ఏడాల్సో అక్కడక్కడ మరులుగాలిపే తీశలజలచూయా అయింది. మనిషి ఒంటిగా ఉపపుష్టుడు బతకినిచ్చే, బతుకునిచ్చే శాంతినే కోరుకుంటాడుబీ పిదిమందిలో ఒకడనిపుడే యుద్ధపిపాసి అవుతాడు. తచంచలట్టం మనిషి స్ఫూర్హాపంలోనే ఉంది. తన శాంతి యుత అస్తిత్వానికి చేటు వచ్చినపుడు చాబే, రేవో తెల్పుకోవాలనుచోవడం సహాతుకుమీబీ కానీ ఏదో ఒక విస్తరణ దాహంతో రక్తపుట్టేరుల పారించడంలోనే ఎక్కువ చరిత్ర మూగట్టుకున్నాడు. తన లక్ష్మి సంపత్తురాల మనుగడలో శాంతియత సహజమంచై ఇంతవరకు వికీభావానికి రాలేక పోయాడు. అతని అనేకానేక విజయాలను నిలువునా వెక్కిరించే మహా వైపుల్యం అదే. ప్రకృతి ప్రణాలికలో లేని బలపంతు చాపును కొని తెచ్చుకునే వికటించిన తెలివి మనిషిది. ప్రపంచ సాహిత్యంలోని అనేక శిఖాయమాన రచనల్లో యుద్ధమే ఇతివ్యతిం దేశ కాలాలు, భాగా సంపూర్ణతలు వేర్నా అవి ఒక్కాలనే యుద్ధభాష మాట్లాడాయి, యుద్ధ సంస్కరిని చిత్రించాయిబీ యుద్ధం తెచ్చిపెట్టే అపోర విషపుంసై, స్పష్టించే దుఃఖసముద్రాలపై ఒక్క గుండెతోనే స్పందించాయి. యుద్ధాలను గర్భించే ప్రాతలకూ, ఆకాశానికి త్వాత ప్రాతలకూ కూడా ఒకే గౌరవాన్ని క్రట్టచెట్టాయి. యుద్ధాలు తగినంటాడు. ప్రాత విషపుంసై బిపోరుకుంటాడు. యుద్ధం వచ్చి పోరుకుంటాడు. మహాభారతాన్నే తీసుకుంటే, యుద్ధం వచ్చస్తువారు కూడా యుద్ధాలోకి దిగిపోయినపుడు, విదురుడుక్కే ఒంటరిగా ఒడ్డున

మిగిలిపోతాడు. అంతవరకు కురుపాంచవలుభుయల క్రేయస్సునూ బీపు పితామహుడు యుద్ధంలో పాండవ ప్రాణాన్ని నీర్మిస్తాడు. అంతే యుద్ధంలోనే చాపులో రక్తపుట్టేరుల పారించడంలోనే ఎక్కువ చరిత్ర మూగట్టుకున్నాడు. తన లక్ష్మి సంపత్తురాల మనుగడలో శాంతియత సహజమంచై ఇంతవరకు వికీభావానికి రాలేక పోయాడు. అతని అనేకానేక విజయాలను నిలువునా వెక్కిరించే మహా వైపుల్యం అదే. ప్రకృతి ప్రణాలికలో లేని బలపంతు చాపును కొని తెచ్చుకునే వికటించిన తెలివి మనిషిది. ప్రపంచ సాహిత్యంలోని అనేక శిఖాయమాన రచనల్లో యుద్ధమే ఇతివ్యతిం దేశ కాలాలు, భాగా సంపూర్ణతలు వేర్నా అవి ఒక్కాలనే యుద్ధభాష మాట్లాడాయి, యుద్ధ సంస్కరిని చిత్రించాయిబీ యుద్ధం తెచ్చిపెట్టే అపోర విషపుంసై, స్పష్టించే దుఃఖసముద్రాలపై ఒక్క గుండెతోనే స్పందించాయి. యుద్ధాలను గర్భించే ప్రాతలకూ, ఆకాశానికి త్వాత ప్రాతలకూ కూడా ఒకే గౌరవాన్ని క్రట్టచెట్టాయి. యుద్ధాలు తగినంటాడు. ప్రాత విషపుంసై బిపోరుకుంటాడు. యుద్ధం వచ్చి పోరుకుంటాడు. మహాభారతాన్నే తీసుకుంటే, యుద్ధంలోకి దిగిపోయినపుడు, విదురుడుక్కే ఒంటరిగా ఒడ్డున

మిగిలిపోతాడు. అంతవరకు కురుపాంచవలుభుయల క్రేయస్సునూ బీపు పితామహుడు యుద్ధంలో పాండవ ప్రాణాన్ని నీర్మిస్తాడు. అంతే యుద్ధంలోనే చాపులో రక్తపుట్టేరుల పారించడంలోనే ఎక్కువ చరిత్ర మూగట్టుకున్నాడు. తన లక్ష్మి సంపత్తురాల మనుగడలో శాంతియత సహజమంచై ఇంతవరకు వికీభావానికి రాలేక పోయాడు. అతని అనేకానేక విజయాలను నిలువునా వెక్కిరించే మహా వైపుల్యం అదే. ప్రకృతి ప్రణాలికలో లేని బలపంతు చాపును కొని తెచ్చుకునే వికటించిన తెలివి మనిషిది. ప్రపంచ సాహిత్యంలోని అనేక శిఖాయమాన రచనల్లో యుద్ధమే ఇతివ్యతిం దేశ కాలాలు, భాగా సంపూర్ణతలు వేర్నా అవి ఒక్కాలనే యుద్ధభాష మాట్లాడాయి, యుద్ధ సంస్కరిని చిత్రించాయిబీ యుద్ధం తెచ్చిపెట్టే అపోర విషపుంసై, స్పష్టించే దుఃఖసముద్రాలపై ఒక్క గుండెతోనే స్పందించాయి. యుద్ధాలను గర్భించే ప్రాతలకూ, ఆకాశానికి త్వాత ప్రాతలకూ కూడా ఒకే గౌరవాన్ని క్రట్టచెట్టాయి. యుద్ధాలు తగినంటాడు. ప్రాత విషపుంసై బిపోరుకుంటాడు. యుద్ధం వచ్చి పోరుకుంటాడు. మహాభారతాన్నే తీసుకుంటే, యుద్ధంలోకి దిగిపోయినపుడు, విదురుడుక్కే ఒంటరిగా ఒడ్డున

మిగిలిపోతాడు. అంతవరకు కురుపాంచవలుభుయల క్రేయస్సునూ బీపు పితామహుడు యుద్ధంలో పాండవ ప్రాణాన్ని నీర్మిస్తాడు. అంతే యుద్ధంలోనే చాపులో రక్తపుట్టేరుల పారించడంలోనే ఎక్కువ చరిత్ర మూగట్టుకున్నాడు. తన లక్ష్మి సంపత్తురాల మనుగడలో శాంతియత సహజమంచై ఇంతవరకు వికీభావానికి రాలేక పోయాడు. అతని అనేకానేక విజయాలను నిలువునా వెక్కిరించే మహా వైపుల్యం అదే. ప్రకృతి ప్రణాలికలో లేని బలపంతు చాపును కొని తెచ్చుకునే వికటించిన తెలివి మనిషిది. ప్రపంచ సాహిత్యంలోని అనేక శిఖాయమాన రచనల్లో యుద్ధమే ఇతివ్యతిం దేశ కాలాలు, భాగా సంపూర్ణతలు వేర్నా అవి ఒక్కాలనే యుద్ధభాష మాట్లాడాయి, యుద్ధ సంస్కరిని చిత్రించాయిబీ యుద్ధం తెచ్చిపెట్టే అపోర విషపుంసై, స్పష్టించే దుఃఖసముద్రాలపై ఒక్క గుండెతోనే స్పందించాయి. యుద్ధాలను గర్భించే ప్రాతలకూ, ఆకాశానికి త్వాత ప్రాతలకూ కూడా ఒకే గౌరవాన్ని క్రట్టచెట్టాయి. యుద్ధాలు తగినంటాడు. ప్రాత విషపుంసై బిపోరుకుంటాడు. యుద్ధం వచ్చి పోరుకుంటాడు. మహాభారతాన్నే తీసుకుంటే, యుద్ధంలోకి దిగిపోయినపుడు, విదురుడుక్కే ఒంటరిగా ఒడ్డున

సంపాదకీయం

సంపాదకీయం

సంపాదకీయం

సంపాదకీయం

సంపాదకీయం

సంపాదకీయం

సంపాదకీయం

సంపాదకీయం

సంపాదకీయం

సంపాదక

